

L'AGUS I ELS MONSTRES

**5a
EDICIÓ**

**SANT JORDI DE
LES GALÀXIES**

JAUME COPONS & LILIANA FORTUNY

COMBEL

1

**UN TEXT
DE SANT JORDI,
UNA BÈSTIA
A L'HABITACIÓ
I UN EMBOLIC
BRUTAL!**

L'Agus a les 12.58h

L'Agus a les 13.01h

A les 12.58h em van dir que no teníem deures per al cap de setmana. Perfecte! Però just després, a les 13.01h, vaig saber que dilluns era Sant Jordi i que calia portar un text literari a l'escola. Quanta injustícia!

I la Lúcia Lines, que sempre ho sabia tot, em va acabar d'enfonsar en la misèria.

Agus, ens ho van dir fa molts dies! Podem escriure una poesia, una narració o qualsevol altre tipus de text!

Anima't una mica! Aquest any potser guanyaràs el Certamen Literari de l'escola! Res no és impossible!

Quin morro! Si sempre el guanya ella!

Vaig arribar a casa indignat, però vaig haver d'esperar una mica per explicar el que m'havia passat. Els monstres, i molt especialment el Sr. Flat, estaven excitadíssims per la proximitat del dia de Sant Jordi, i, a més, com que estaven acabant de llegir *Els tres mosqueters*, d'Alexandre Dumas, no els vaig voler esguerrar el final.

Nosaltres t'ajudarem a fer el text! Tots per a un i un per a tots!

I pensa que el dia de Sant Jordi podrem llegir el llibre de l'Emmo! Serà fantàstic!

El llibre de l'Emmo?
Quin llibre?

El que custodia tot l'any dintre seu!

Aquí el tens: el Sant Jordi de les Galàxies!

Ara no el podem llegir: seria perillosíssim! Aquest llibre només es pot llegir el dia de Sant Jordi!

Vam deixar el llibre de l'Emmo damunt de la taula i, mentre tot-hom discutia sobre quina mena de text calia fer per a l'escola, jo ja m'hi vaig posar.

Quan vaig tenir el còmic acabat, el vaig ensenyar als monstres. I, evidentment, cadascú va dir-hi la seva.

Les setmanes van anar passant i un dia...

I la guanyadora d'aquesta setmana és... La Filla del rei!

Au, princesa, ja te'n pots anar cap al bosc, que t'espera el drac!

A mi aquesta llegenda ni em sona ni m'agrada!

No m'estranya que després els nens tinguin idees delirants!

Però, per sort, en aquell moment, i ja és casualitat!, va arribar un cavaller i va fer un jurament.

Em carregaré el drac i us tornaré la princesa! I si no ho faig, és que no em dic Georges Georgius Geortakis, Jordi per als amics!

El cavaller i el drac van lluitar ferotgement fins que el cavaller va vèncer.

Vaja, la sang es transforma en roses... Que *Fashion!*

Els dracs són animals en perill d'extinció!!! M'estic posant molt nerviosa!

Tot el que tu vulguis, però això de les flors està molt ben trobat!

Sí, però la llegenda que nosaltres coneixem no té res a veure amb aquesta!

El rei, agraït, va tenir una idea... però no va acabar de funcionar.

Com que has salvat la meua filla, et dono la seva mà. És més, te la dono sencera: et podràs casar amb ella, noble cavaller!

Ni parlar-ne! He d'anar a salvar altres dames, infants i gent en perill! Soc molt de salvar, jo!

Desagraït!
Mal educat!

El cavaller va marxar i mai més ningú no el va tornar a veure, però d'ençà d'aquell dia va córrer la brama que era un sant.

Visca el cavaller!

És un sant! Visca Sant Jordi!

Visca en Jordi!

I a sobre, a partir d'ara, incomprendiblement, per Sant Jordi la gent començarà a regalar llibres i roses! El que s'ha d'aguantar!

Deixant de banda les opinions dels monstres, tots van estar d'acord en una cosa: aquella llegenda no tenia res a veure amb la que s'explicava al *Sant Jordi de les Galàxies*.

Tot just acabàvem de llegir el còmic, quan la mare va entrar a l'habitació. Els monstres, com sempre, van fer veure que eren ninots i la mare no els va fer ni cas, però quan va veure l'habitació tota desendreçada li va agafar un atac de nervis.

Em vaig posar a endreçar, és clar. Però aleshores va passar una cosa terrible, una cosa que no hauria d'haver passat mai. La mare va agafar el *Sant Jordi de les Galàxies* i va llegir-ne la primera frase. Els monstres es van esgarrifar. I jo, de veure'ls tan esgarrifats, encara em vaig esgarrifar més!

I tant que havia fet una barbaritat! De cop i volta, sorgida no se sabia d'on, una bèstia terrible, vista i no vista, va deixar l'habitació desmanegada i, en acabat, va saltar per la finestra en direcció al parc. Per sort, així que va veure aquell animalot la mare es va desmaiar.

Però... Però...
Però...

Mira que he avisat, que el llibre només es podia llegir el dia de Sant Jordi!!!

Au, portem aquesta bona dona al sofà del menjador!

Tu tranquil, Agus! Quan es desperti li dius que ha estat un malson!

Però hi ha algú en aquesta habitació que sigui conscient de l'embolic en què acabem de ficar-nos?!?!

2

**D'ENSURT EN ENSURT,
NO TE'N SURTS!**

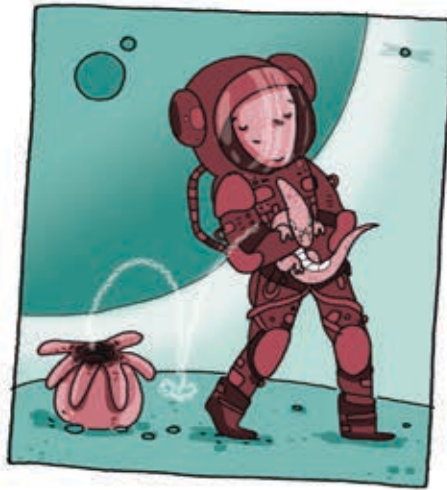
Després de l'ensurt que vam tenir amb la bèstia, i mentre el Cheff Roll i la Dra. Veter portaven la mare al sofà del menjador, va arribar el segon ensurt: una noia i un noi ben estrambòtics havien sortit de l'armari. Ells mateixos ens van explicar que eren la tinent Quatre i en Dan Iks, els encarregats de portar la bèstia que s'havia presentat a la meva habitació a un planeta ple de males bèsties.

Tot i que la tinent Quatre i en Dan Iks em van donar l'explicació que jo necessitava amb pèls i senyals, per no avorrir-vos us en faig un resum encara millor que els que fa la Lúdia Lines a la classe de medi natural.

EL QUE EM VAN EXPLICAR LA TINENT QUATRE I EN DAN IKS

Feia mesos un explorador del planeta de la Quatre i d'en Dan Iks havia trobat la bèstia en una galàxia llunyana. Com que acabava de néixer i era una monada, se la va emportar a casa.

Però la bèstia va començar a créixer exageradament i a embolicar la troca. I els científics i els veterinaris que la van examinar van arribar a una conclusió: fora del seu àmbit natural, aquella bèstia cada vegada creixeria més i, al final, seria incontrolable i, per tant, esdevindria una amenaça per a tota la galàxia.

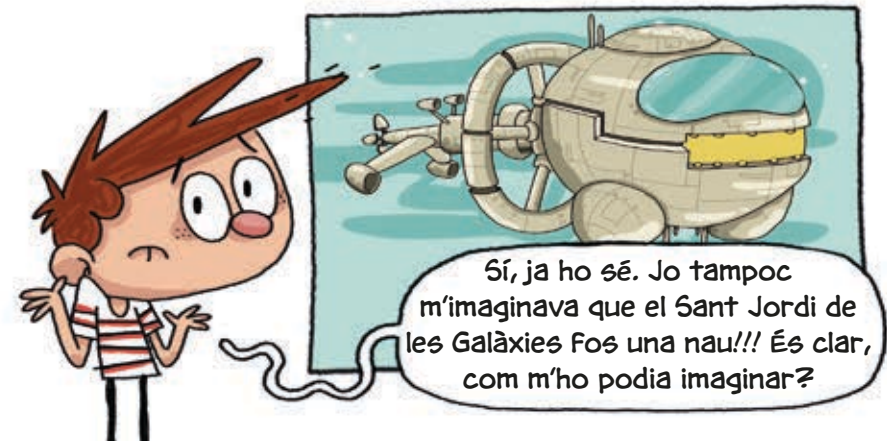
Llavors es va reunir el consell de savis i van prendre una decisió: retornar la bèstia al seu planeta. I com que no es podien prendre riscos innecessaris, calia triar el millor pilot del planeta.

Tots els savis van estar d'acord: la millor pilot del planeta era la tinent Quatre, i ella mateixa es va encarregar de buscar el millor copilot, en Dan Iks.

Com que el viatge fins al planeta de la bèstia podia ser llarg i perillós, la tinent Quatre va fer construir una nova nau que disposava de la millor tecnologia: el Sant Jordi de les Galàxies!

Un cop la nau va estar preparada, amb la bèstia a bord, la tinent Quatre i en Dan Iks van emprendre el viatge. I, tot i les pluges de meteorits i d'altres perills, van navegar per l'espai sense cap problema.

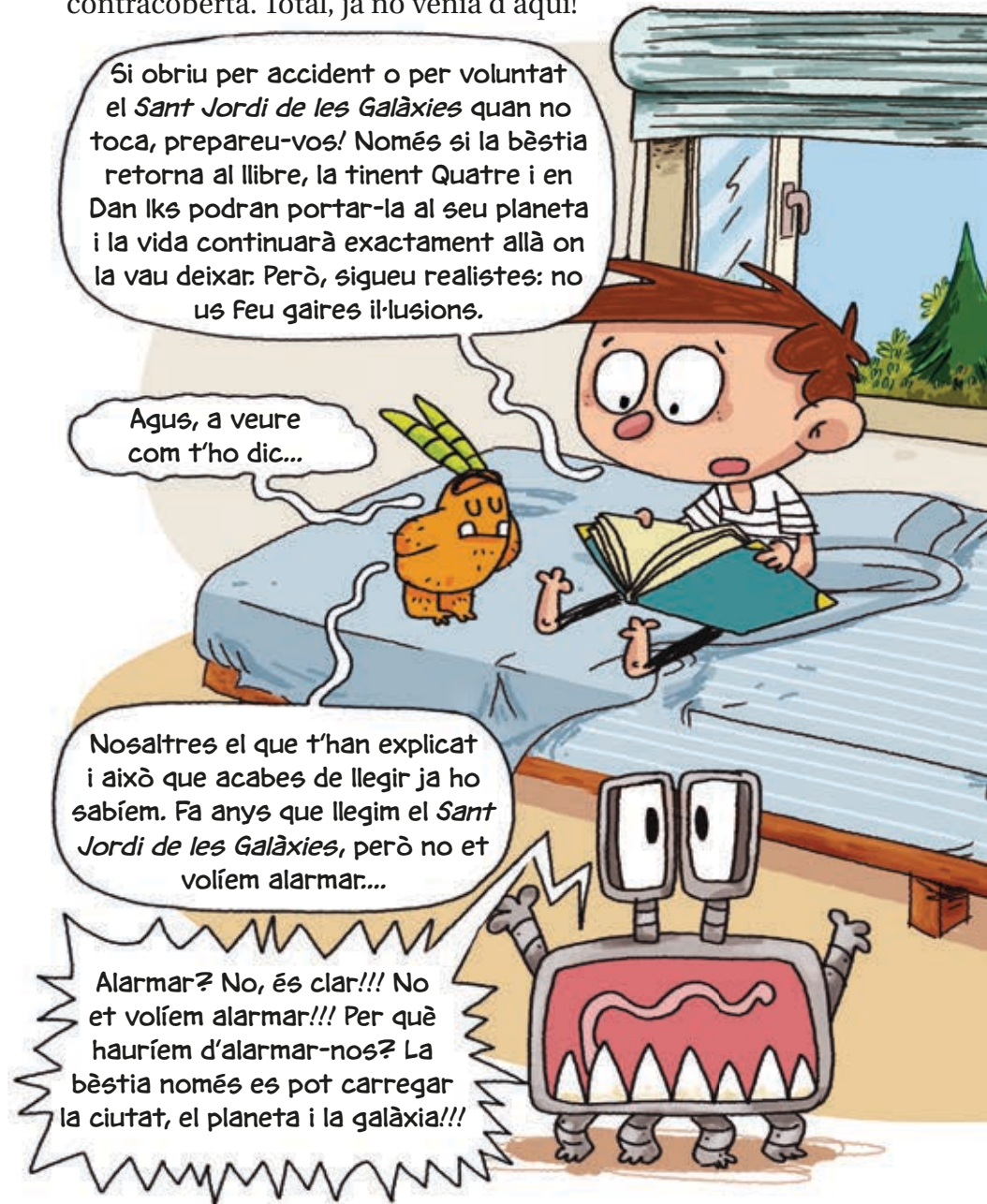
Inexplicablement, quan el Sant Jordi de les Galàxies va passar a prop de la Terra, la bèstia es va escapar.

La tinent Quatre i en Dan Iks van consultar l'ordinador de bord per saber què havia passat i la resposta va ser molt clara.

Acabades les explicacions, després de quedar amb ells a mitjanit al parc, la tinent i en Dan van saltar per la finestra per seguir el rastre de la bèstia. I, quan els monstres i jo ens vam quedar sols, vaig agafar el *Sant Jordi de les Galàxies* i vaig llegir-ne la contracoberta. Total, ja no venia d'aquí!

És estrany que a ningú no li passés pel cap que es podien carregar la bèstia quan encara era petita.

En tot cas això diu molt a favor del planeta de la tinent Quatre i en Dan lks. No et sembla, Agus? Respectar la vida és un principi bàsic!

Tranquils, el text de la contracoberta diu que no ens fem «gaires il·lusions». I això és molt millor que «cap il·lusió».

Perfecte, Ziro! Així m'agrada! Siguem optimistes!

Agus, a sopar!

3

A LA RECERCA DE LA BÈSTIA

